

Budapest, 1912. október 31. – Budapest, 1994. szeptember 8.

Ismert orvosdinasztia tagjaként született. 1930-ban iratkozott be a Királyi Magyar Pázmány Péter Tudományegyetemen Orvostudományi Karára, 1931-től famulus az I. sz. Anatómiai Intézetben. 1935 őszétől szigorló orvosként díjas gyakornok lett ugyanott. 1937-ben tanársegéd, 1940-ben adjunktus, 1942-ben magántanári képesítést szerzett a neuroanatómia tárgyköréből. 1939-1940-ben a bázeli tudományegyetem Anatómiai Intézetében tanult. 1944 októberétől katonai szolgálatot teljesített, 1945-ben, Németországban amerikai hadifogságba esett, 1946-ban elején tért haza. Idehaza megbízták a pécsi egyetem Orvostudományi Kara Anatómiai Tanszéke vezetésével; előbb az Anatómiai, Szövet- és Fejlődéstani Intézet nyilvános rendkívüli tanára, 1951-től nyilvános rendes tanára, 1952-től egyetemi tanár volt; egyúttal az intézeti megbízott vezető, 1947-től igazgató. 1963-ban áthelyezték a Budapesti Orvostudományi Egyetem I. sz. Anatómiai tanszékére, amelyet 1977-ig vezetett. 1948-ban választották meg a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává, 1967-ben rendes tag lett. Az MTA alelnöke 1973. május 11-én lett, 1976. augusztus 16-án ideiglenes elnökké, 1977. május 6-án az MTA elnökévé választották meg, megbízatása 1985. május 10-ig tartott. 1985-től az MTA elnökségi tagja volt. 1985. június 8-án, az országos listán országgyűlési képviselővé választották meg, az Elnöki Tanács tagja 1985–1989-ben. 1990-ben a Magyar Demokrata Fórum országos listáján választották ismét képviselővé, 1990. májusban belépett az MDF-be. A Római Klub tagja. 1989-től a Magyar Protestáns Közművelődési Egyesület, 1989-től a TIT, 1990-től haláláig a Magyar Természettudományi Társulat elnöke volt. 1950-ben, Kossuth-díjjal, 1970-ben az Állami Díj első fokozatával tüntették ki.